

Dalt, V. Martínez, de Punt Mobles. Baix, mostra de l'Impiva.

UN SECTOR QUE DESBORDA

...I l'Impiva creà el disseny

El sector del disseny ha imposat una estratègia industrial innovadora. Al País Valencià alguns sectors comencen a despuntar en el tema.

Carles Gàmez

Amb l'entrega dels premis de disseny el passat dijous a la ciutat de València, l'Impiva (Institut de la Mitjana i Petita Indústria Valenciana), dependent de la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme de la Generalitat Valenciana, tancava aquest primer any llarg d'estudi i reflexió, d'investigació i treball entorn de la problemàtica del disseny al nostre país. Una primera etapa que va tenir l'equador amb el primer Encontre Internacional de Disseny, celebrat a Alacant durant el passat mes de juliol, amb la participació de figures importants, tant a nivell estatal com internacional, del camp del disseny.

De sobte, la paraula disseny ha passat a ocupar un primer pla de protagonisme en la nostra societat. Estrany és el dia en què no la invoquen o l'esmenten com a denominador de qualitat; el «disseny nostre de cada

dia». Hem passat de la ignorància absoluta a l'«Estat del disseny permanent», amb els ulls posats de cara a la nostra entrada a la CEE i el repte que suposarà per a la indústria la nostra incorporació.

Un dossier (*Informe Cero*) sobre la situació del disseny al País Valencià, elaborat per l'Impiva, basat en algunes enquestes a empresaris i dissenyadors, entre els sectors industrials on el disseny té un alt interès potencial, ha donat a la llum unes primeres conclusions prou reveladores sobre l'estat del disseny entre nosaltres. Per

exemple, només un 17,5 per cent de les empreses tenen departament de disseny, mentre un 26,5 contracta dissenyadors exteriors. Només un 21 per cent dels membres de departaments de disseny en les empreses es dedica exclusivament a aquesta activitat. La resta realitza, a més, unes altres funcions de l'empresa (gerència, comercial, etc). Les principals dificultats per a incorporar el disseny són econòmiques i d'adequació de la maquinària i els processos de producció.

El 88,5 per cent dels dissenyadors enquestats exerceixen com a professionals liberals, mentre que només un 11,5 per cent estan integrats en plantilla; el 37,1 per cent dels dissenyadors opina que la pròpia formació actual és deficient...

Notes prou aclaridores sobre la situació real del disseny al País Valencià. Malgrat l'interès pel disseny per part dels nostres empresaris com a factor de competitivitat, el disseny com a disciplina adulta en la nostra indústria té encara un llarg camí per recórrer, per arribar als nivells mí-

nims d'altres països europeus.

Un fet primordial i determinant, si volem que el disseny deixe de ser «l'assignatura pendent», ha de fer possible la incorporació d'aquesta activitat als nostres centres d'ensenyament, a les aules, les nostres escoles. El disseny ha de deixar de ser una assignatura exòtica i mal estudiada, convertida en una espècie de «ventafocs de luxe», repartida i trossejada entre la universitat i l'Es-

cola d'Arts i Oficis. Mentre continuen llicenciant-se els nostres futurs historiadors d'Art sense unes nocions mínimes de la història del disseny o en els centres on s'imparteix no es compte amb dotacions suficients, tant pel que fa a l'element humà com al material, poc camí podrem fer. Convertir la ciutat de València en «capital de les últimes tendències del disseny i la moda», i esperar a veure-la «convertida en anys successius en una important capital europea en aquesta faceta, tan transcendental de la vida moderna», com assenyala

NOVETATS EN LLIBRES

VIVÈNCIES D'UN SEPARATISTA

Josep Maria Murià
«La Rella», 176 pàgs. amb
9 il·lustracions

Per primera vegada un separatista dels d'abans (independentista d'ara) ens relata en forma de memòries la seva trajectòria.

EL LLAMP

LLIBRE DE CAVALLERIES

Joan Perucho
El Cangur, 88, 160 pàgs.

Una extraordinària aventura encavallada entre el segle XIV i els nostres dies en un dels llibres més imaginatius i divertits de Joan Perucho.

EDICIONS 62

DICCIONARI CASTELLÀ-CATALÀ

Els diccionaris de l'Enciclopèdia.
De venda en llibreries.

ENCICLOPÈDIA CATALANA

COMPARE GAT

Una col·lecció de contes infantils universals, acuradament il·lustrats. Versió catalana d'Albert Jané.

La caputxeta vermella, Janot i Guideta, El soldat de plom, Jaume i la mongeta màgica, La ventafocs, El pescador i la seva dona, La bella dorment del bosc, L'ocatera, La Bella i la bèstia...

BARCANOVA

PENJA ELS GUANTS, BUTXANA

Ferran Torrent
Col·lecció mínima de butxaca,
núm. 19.

Torna Butxana (uns anys més vell, una mica més cinic).

EDICIONS DELS QUADERNS CREMA

AVENTURA D'UNA DESVENTURA

Empar de Lanuza
Col·lecció Gregal Juvenil

GREGAL LLIBRES

ANÀLISI I COMENTARI DE TEXTOS LITERARIS CATALANS

A cura de NARCÍS GAROLERA

Volums III i IV, i reedició dels volums I i II. Col·lecció manuals Curial, núms. 5/6 i 8/9.

CURIAL EDICIONS CATALANES

CANÇONERET DE RIPOLL

Vicent Andrés Estellés

L'últim llibre de poemes del més gran poeta valencià del segle XX.

EDITORIAL EMPÚRIES

EL MESTRE I MARGARIDA

Mikhaïl Bulgàkov
Trad. de Manuel de Seabra,
Venècies, 3

Un complex mosaic de la vida russa durant les primeres dècades de la revolució. Per primera vegada Bulgàkov traduït al català.

EDICIONS DE LA MAGRANA

ES MOLT SENZILL, DIGUEU-LI CATALUNYA

Josep Guia

L'autor, un català del sud, com ell s'anomena, diu les coses pel seu nom.

EL LLAMP

el tríptic realitzat amb motiu dels premis de disseny, suposa un repte que no ha de quedar en unes esperançadores intencions en «paper logotipat».

L'exemple del Principat amb quatre escoles de disseny, hauria de fer-nos reflexionar (com diu la cançó: Tan lluny i tan a prop...) per a assentar les bases de les nostres futures escoles de disseny, perquè enviariu becats a les principals escoles europees, a banda de servir només com a pedaç temporal, du el perill d'una «fuga de cervells» i el no-retorn, davant unes millors perspectives professionals.

Amb l'assistència d'honorables, empresaris, professionals, nous i vells estilistes, reunits a l'Hotel Rey Don Jaime de València, es van atorgar aquests primers premis de disseny, convocats per l'Impiva. Una prèvia elecció inicial d'onze empreses, de les quals eixirien les premia-des, un premi de disseny moda i un altre de productes, més el trofeu d'empreses líders a cada una d'aquestes onze firmes en els seus respectius sectors (moble, confecció infantil, tèxtil per a la llar, calçat, joieria, ceràmica, portes i ferrams, i mobiliari de vies públiques) sis per València, quatre per Alacant i una per Castelló. És presentaren un total de cinquanta-quatre empreses de tot el País, que exhibiren els seus productes en un magnífic hivernacle dissenyat pel grup La Nave, elevat al cor de la ciutat (una exposició, per cert, un poc desconcertant, ja que molts dels participants ho eren sols a nivell expositor, no concursant, amb la confusió que això suposava).

El nivell allí exposat no passava de discret, però convé destacar, això sí, l'entorn estètic del recinte, sobri i elegant. Finalment, es donaren els dos premis, dins del sector pròpiament industrial, a l'empresa Punt Mobles i, l'apartat moda, *ex-aequo*, Yuniors, SA, d'Alacant (calçat), i Manuel Romero, SA, de València (sector tèxtil·lar). La resta, prou avorrida. Encara sort que, gràcies a un conjunt musical de la Plana, la nostra vetlada estigué amenitzada amb inoblidables melodies de les terres hongareses, llatinoamericanes i del país. El senyor Lladró (veí de taula) ens va confessar la seua admiració per Ramón Izquierdo i els films de Cantinflas, i un dissenyador català (en perfecte castellà) es lamentava de l'apropiació del sentiment de catalanitat per part del senyor Jordi Pujol. □

LLIBRERIA TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 11. Tel. 352 91 10. 46002-València